

Natuur.oriolus

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Retouradres: Natuurpunt,
Coxiestraat 11, 2800 Mechelen

VLAAMS DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ORNITHOLOGIE | MAART 2022 | JG 88 | NR 1
NATUURPUNT | COXIESTRAAT 11 | B-2800 MECHELEN

natuurpunt
Studie

Eerste waarneming
Purperkoet

2

Broedgeval Kraanvogels

6

Afname Kievit
in Vlaams-Brabant

19

Eerste waarneming van Purperkoet in België

Erwin Collaerts, Stijn Baeten & Philippe Smets

Purperkoet *Porphyrio porphyrio* Eerste kalenderjaars. 07/11/2021. Het Vinne, Zoutleeuw (VB) (Foto: Filip De Ruwe)

31/10/2021. Wat een zoveelste korte wandeling rond Het Vinne in Zoutleeuw (VB) zou worden, draaide uit op een ganse dag postvatten tot in het donker. Ik (EC) had die dag afgesproken met mijn broer Peter en zijn gezin. Na het noodzakelijke speeltuinbezoek besloten we wat te genieten van onze hobby en begonnen we aan ons rondje vogels kijken. Bij aankomst aan de zuidoostkant van het meer besloot ik de rietkragen af te scannen op zoek naar een Roerdomp *Botaurus stellaris* of, je weet maar nooit, zelfs iets beters. Vrijwel meteen verscheen er een grote paarse vogel met lange knalrode poten in mijn verrekijkerbeeld. Geen twijfel: een purperkoet s.l. natuurlijk. Onmiddellijk rekening houdend met het hoog escapegehalte (eerdere waarnemingen in Vlaanderen betroffen immers telkens Grijskoppurperkoeten *Porphyrio poliocephalus*) was mijn enthousiasme over deze ontdekking zeer ingetogen. Ik wees Peter, die iets verderop stond, natuurlijk meteen op de aanwezigheid van deze vogel. Toen we zagen dat deze vogel geen groene bovendelen had, begonnen de kansen te keren in het voordeel van een Westelijke Purperkoet *P. porphyrio* en vanaf dan steeg ons enthousiasme met grote sprongen. Ook de blauwe kop bevestigde dat vermoeden. Samen bekeken we de vogel nauwkeurig op ringen of beschadigingen, we maakten snel enkele bewijsfoto's en maakten de ontdekking wereldkundig.

Na een vijftal minuten vloog de vogel echter op en verdween hij in een rietkraag. Na een kwartier tevergeefs wachten en wat over en weer getelefoneer, besloten we onze ronde rond het meer verder te zetten. Eenmaal aangekomen op de parking ging ik samen met de reeds aangekomen vogelkijkers terug naar de oorspronkelijke vindplaats. Het zou tot bijna duisternis duren vooraleer we de vogel terugzagen.

Op maandag 1 november 2021 zakten een honderdtal vogelkijkers af naar Het Vinne. Waarnemers moesten vaak uren wachten maar kregen de vogel uiteindelijk toch mooi in de kijker en er werden tal van foto's gemaakt. Het was nu duidelijk dat de vogel ongeringd was en dat het met zekerheid om een Purperkoet ging. De vogel wandelde vaak over een lengte van verschillende tientallen meter langs de waarnemers, echter door het riet, zodat hij onzichtbaar bleef en op totaal andere plekken verscheen dan waar men hem verwachtte.

Geregeld stond hij ook lang in of voor de rietkragen en was hij uitermate goed te zien. De Purperkoet foerageerde op zijn typische manier, waarbij het riet vakkundig gepeld werd met de enorme snavel en het 'merg' werd opgepeuzeld. Ook rietwortels werden opgegraven en opgegeten. In de literatuur worden jonge scheuten, zaden, delen van Riet en andere waterplanten, waterinsecten, weekdieren

en kleine amfibieën beschreven als hoofdbestanddeel van het voedsel van Purperkoeten. Soms eten ze ook eieren en jongen van andere watervogels (Rodríguez & Hiraldo 1975).

Op 9 november kwam er een melding dat de Purperkoet mogelijk dood op het water dreef maar dat bleek loos alarm, op 10 november werd de vogel levend en wel teruggezien. De Purperkoet werd laatst gezien op 23 november.

Leeftijdsbepaling

Juveniele Purperkoeten zijn zeer vaal, meer grijsig gekleurd en gemakkelijk te onderscheiden van adulte vogels. De Purperkoet van Het Vinne vertoonde in het veld geen sporen van het juveniele kleed. Maar een recent onderzoek dat zich toespit op de leeftijdsbepaling van de soort (Bertolero *et al.* 2016) maakt duidelijk dat juveniele vogels vaak slechts vrij kort (ca. vier maanden) herkenbaar blijven. Veel eerstejaarsvogels lijken op basis van het normaal waarneembare verenkleed al volledig adult.

Het meest betrouwbare en het kenmerk dat eerstejaarsvogels het langste houden, moeten we zoeken op de ondervleugel en kan nagenoeg alleen op zeer goede vluchtfoto's worden vastgesteld. De ondervleugeldekenveren zijn bij adulte vogels uniform donker, maar bij eerstejaarsvogels vertonen ze bleke, grijswitte toppen. Die zijn meestal best te zien op de middelste ondervleugeldekenveren en worden daar bovendien het langst behouden. Van deze vogel zijn er gelukkig zeer goede vluchtfoto's, die inderdaad bleke toppen vertonen op zowel de middelste als de kleine ondervleugeldekenveren. De Zoutleeuwse vogel was dus met zekerheid een eerstejaarsvogel.

Status in Europa

In de 19de eeuw broedde Purperkoet in Europa alleen langs de Middellandse Zee kust in Griekenland, Sardinië, Sicilië, Portugal en

Spanje, noordelijk tot aan de Pyreneeën (Grussu 1999, Sanchez-Lafuente *et al.* 1992, Pacheco & McGregor 2004). De soort werd beschouwd als een occasionele bezoeker in Frankrijk, er lagen waarnemingen voor uit de departementen Gironde, Dordogne, Vendée, Eure, Seine-Maritime, Somme, Aisne, Finistère en Nord (Dubois *et al.* 2008).

Naast jacht leidden vernietiging, degradatie en fragmentatie van het broedbiotoop tot de dramatische achteruitgang van Purperkoet in Europa in de 20ste eeuw (Sanchez-Lafuente *et al.* 1992, Grussu 1999, Viedma & Gimenez Ripoll 1999, Keller *et al.* 2020). Tijdens de jaren 1950-1960 was het broedareaal op het Iberisch schiereiland gereduceerd tot enkele zones in de zuidpunt van Spanje en Portugal (Sanchez-Lafuente *et al.* 1992, Pacheco & McGregor 2004). Habitattherstel en -bescherming deden de populaties vanaf 1975 opnieuw toenemen (Lopez de Carrion & Menor 1996, Grussu 1999, Pacheco & McGregor 2004). Ook herintroductieprogramma's wierpen hun vruchten af: zo werd de soort in 1989 geherintroduceerd in o.a. Catalonië (Sanchez-Lafuente *et al.* 1992), in 1991 op Mallorca (Garcia-Febrero *et al.* 2011) en in 1999 in Portugal (Pacheco & McGregor 2004). Als gevolg van de positieve populatiedynamiek in Catalonië nam het aantal waarnemingen langs de Franse Middellandse Zee kust toe vanaf begin jaren 1990 (Thibault *et al.* 1997), met in 1996 een eerste broedgeval voor Frankrijk in Canet-en-Roussillon, Pyrénées-Orientales (Aleman 1996). Ook de Italiaanse populatie groeide sterk, mede door een succesvol herintroductieproject op Sicilië (Gonin & Clément 2003, Touzé & Jones 2016, Keller *et al.* 2020). In zuidelijk Spanje werd vanaf 2005 opnieuw een sterke afname vastgesteld, vermoedelijk ten gevolge van o.a. stroperij (Palomino & Molina 2009, Molina 2012)

In Frankrijk nam de soort na het eerste broedgeval in 1996 verder toe tussen 2000 en 2011 tot een populatiegrootte van 90 tot 123 broedparen (Quaintenne *et al.* 2013). De koudegolf in febru-

▶ Purperkoet *Porphyrio porphyrio* Eerste kalenderjaars. 07/11/2021. Het Vinne, Zoutleeuw (VB) (Foto: Maarten Drybooms)

De vogel ziet er wel adult uit, maar let op de bleke toppen op de middelste en kleine ondervleugeldekenveren (zie uitsnede) die wijzen op een eerstejaarsvogel.

ari 2012 resulteerde echter in een crash van de populatie, met nog slechts 13 tot 29 broedparen de daaropvolgende lente (Quaintenne *et al.* 2013). Deze crash was echter van tijdelijke aard want in 2014 werd de Franse populatie weer op 107 tot 184 broedparen geschat (Quaintenne *et al.* 2016). De bulk van de Franse broedvogelpopulatie bevindt zich momenteel in de departementen Hérault, Gard en Bouches-du-Rhône (Dubois *et al.* 2021). In 2019 werd de broedvogelpopulatie op 196 tot 261 broedkoppels geschat (Dubois *et al.* 2021). Tevens werd in 2021 een populatie van een 70-tal vogels ontdekt in La Dombes, een waterrijke regio gesitueerd in het departement Ain, enkele tientallen kilometer ten noorden van Lyon (webref 2, Lawicki & van den Berg 2021). Daarnaast waren er in 2021 waarnemingen van Purperkoet buiten de broedgebieden in o.a. de departementen Rhone (Tissier 2021), Somme (webref 1), Haute Garonne (webref 3) en Saône-et-Loire (webref 4).

Buiten Frankrijk volgden de afgelopen jaren waarnemingen in o.a. Groot-Brittannië in 2016 (Harvey 2018), in Duitsland in 2020 en 2021 (Lawicki & van den Berg 2021) en in Zwitserland in 2020 (Maumary & Schneider 2021). In 2021 doken tevens drie Purperkoeten op in Nederland: op 14-09-2021 in de Brabantse Biesbosch, Noord-Brabant, (na de Belgische waarneming) vanaf 16-12-2021 in Albasserdam, Zuid-Holland en van 22 tot 28-12-2021 in Zevenhuizen, Zuid-Holland. De Engelse vogel werd aanvaard als de eerste voor Groot-Brittannië en kwam op de A-lijst (vogel wild, soort vastgesteld na 01-01-1950) terecht (McInerney & Stoddart 2018), de Duitse vogels zijn tot op heden in behandeling. Het derde Zwitserse geval werd op de C-lijst geplaatst. De Zwitserse homologatiecommissie beschouwt de vogel dus als afkomstig uit een levensvatbare, geherintroduceerde populatie. Diezelfde commissie plaatste de eerste twee gevallen van purperkoet s.l. in Zwitserland op de D-lijst, hun wilde herkomst wordt als twijfelachtig beschouwd (Maumary & Schneider 2021). De Nederlandse gevallen zitten nog in de verzamelronde.

Voorkomen en status in België

In België zijn tot op heden tien waarnemingen van niet nader gedefinieerde purperkoeten s.l. voorhanden. De eerste waarneming betrof een exemplaar in Zandvoorde (WV) van 12/07/1970 t.e.m. 24-12-1970, maar de precieze soortbepaling werd betwist (Wille 1984a, Herroelen 1984), waarbij getwijfeld werd tussen Purperkoet en Grijskoppurperkoet. De foto's in het Belgian Rare Birds Committee (BRBC) archief zijn helaas niet goed genoeg om uitsluitel te geven. Een tweede waarneming werd op 15-08-1975 gedaan in Mechelen (AN). De beschrijving liet echter geen soortbepaling toe. Op 25-07-1976 volgde een derde waarneming in Zeebrugge (WV). De beschrijving wees op Smaragdpurperkoet *Porphyrio madagascariensis* en deze waarneming werd dan ook opgenomen in categorie D door het toenmalige BAHC. In Wolvertem (VB) volgde een vierde waarneming tussen 21-06-1977 en 10-07-1977, waarbij ook hier de beschrijving op Smaragdpurperkoet duidde. Huyskens (1982) beschreef de vijfde waarneming in Stabroek (AN) op 13 en 14-07-1981 en identificeerde deze als Purperkoet, wat later echter in twijfel werd getrokken door Wille (1984a). De foto's in het BRBC-archief laten overtuigend een Grijskoppurperkoet zien. Van een waarneming in Dudzele (WV) in augustus 1981 werd geen beschrijving ontvangen en deze waarneming wordt dan ook niet verder beschouwd. Een Grijskoppurperkoet werd gezien van 18-09-1982 t.e.m. 10-10-1982 in Oordenen (AN), een foto van deze vogel is te zien in Blankert & Steinhaus (1982). Na deze opmerkelijke reeks van waarnemingen tussen 1970 en 1982 volgde een gat van bijna zestien jaar zonder waarnemingen van purperkoet s.l. in België. Op 3-05-1998 dook vervolgens een Grijskoppurperkoet op in een tuin in Neerpelt (L). De vogel verbleef hier tot 8-05-1998 en was ongeringd maar niet schuw. Nog in 1998, op 29-05 werd een purperkoet s.l. gezien in Stevoort (L), maar een precieze soortbepaling ontbreekt hier. Een derde waarneming in 1998 volgde dan op 4-6 in Tienen (VB). Hier ging het opnieuw

om een Grijskoppurperkoet. Deze vogel verbleef daar tot 6-6-1998 (De Smet *et al.* 2004). Alle waarnemingen in 1998 werden door het toenmalige BAHC aanvaard in categorie D. Na deze waarnemingen bleef het stil tot de ontdekking van de vogel in het Vinne in 2021. Dit was de tiende waarneming van een purperkoet s.l. in België en de eerste waarbij met zekerheid kan gesteld worden dat het om een Purperkoet *Porphyrio porphyrio* ging.

Over de status van purperkoet s.l. in West-Europa is al veel inkt gevloeid. Naar aanleiding van de Vlaamse gevallen van purperkoet s.l. tussen 1970 en 1982 werd in de literatuur druk gediscussieerd over de herkomst van deze vogels. Zo gaf Wille (1984a) in een eerste artikel een historisch overzicht van waarnemingen uit diverse Noord-, Centraal- en West-Europese landen, inclusief de soortnaam indien beschikbaar. De oudste waarnemingen in dit overzicht komen uit West-Duitsland en werden gedaan in de winter van 1788 te Baden-Württemberg (Purperkoet) en in november 1862 in Schleswig-Holstein (Purperkoet). Wille stelde aanvullend dat die-rentuinen met purperkoeten s.l. in gevangenschap toen nog niet bestonden. In 1909 werden twee exemplaren Smaragdpurperkoet gezien in Schleswig-Holstein, die uit het Hagenbeck Tierpark ontsnapt waren (Wille 1984a, Mlikovsky 2011). Uit het overzicht dat Wille (1984a) genereerde, waarbij alle drie de soorten op een hoop werden gegooid, is er een piek in de waarnemingen (n=32) in de periode juli t.e.m. oktober te zien, een vaststelling die met enkele extra gegevens in Wille (1984b) verder versterkt werd. Wille (1984a) koppelt hieraan de hypothese dat de vogels na het broedseizoen ten gevolge van uitzonderlijke droogte ongewone trekbewegingen ondernemen en onderbouwt dit met enkele anekdotische waarnemingen van Purperkoet uit Spanje buiten de gekende broedplekken, naast massale winterverplaatsingen van Grijskoppurperkoet bij strenge vorst vanuit de Wolga-delta naar Azerbaidjan. In een tweede artikel somde Wille (1984b) vervolgens heel wat waarnemingen van (wellicht) Purperkoet uit Italië, Spanje en Frankrijk op, verkregen via literatuuronderzoek, met onder andere waarnemingen uit Noord-Spanje in 1963 en uit de Camargue in 1969. Wille stipte hierbij aan dat er weinig zomerwaarnemingen van Purperkoet voorhanden waren in Zuid-Europa, wat hem sterkte in de idee dat de soort migraties onderneemt om te vluchten voor de zomerdroogte. Deze laatste stelling werd door Herroelen (1984) echter in twijfel getrokken, onderbouwd met literatuurgegevens van Purperkoet in augustus en september uit zuidelijk Spanje. Wel erkende Herroelen de vorst-trek die Grijskoppurperkoet sommige jaren onderneemt. Bovendien argumenteerde Herroelen dat Purperkoeten tijdens de rui na het broedseizoen niet kunnen vliegen en dat de vogels onmogelijk de afstand tussen Zuid-Spanje en België te voet of al zwemmend kun-

▶ Purperkoet *Porphyrio porphyrio*, eerste kalenderjaars. 02/11/2021. Het Vinne, Zoutleeuw (VB) (Foto: Kris De Rouck)

nen afleggen. Verder wijdde Herroelen uit over de aanwezigheid van Smaragdpurperkoet en Grijskoppurperkoet in gevangenschap in België, waarbij de vroegste melding uit 1894 of van iets daarvoor dateert. Hij baseerde zich hiervoor op de aanwezigheid van balgen in het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (KBIN). De drie balgen van Purperkoet die in het KBIN aanwezig zijn, bleken anderzijds wel allemaal afkomstig uit Zuid-Europa (Herroelen 1984). Ook voor Nederland had Herroelen weet van zestien purperkoeten s.l. in gevangenschap tussen 1978 en 1981. Bijgevolg achtte Herroelen de wilde herkomst van purperkoeten s.l. in West-Europa niet als bewezen. Wille (1984c) reageerde hier vervolgens op met achttien vaststellingen, in grote mate een herhaling van eerdere argumenten, en argumenteerde dat de slagpenrui in principe van maart tot augustus kan doorgaan, onderbouwd met een anekdotische waarneming uit Sardinië in mei, waarna het debat stilviel.

Purperkoet is een Bijlage I soort van de Vogelrichtlijn omwille van de Europese zeldzaamheid en kleine populatiegrootte (webref 5) en is daarom strikt beschermd. Bijgevolg moeten Purperkoeten in gevangenschap van een verharde aluminium, kunststof of roestvrij stalen ring voorzien zijn (Belgisch Staatsblad 14 juni 2011). De vogel van het Vinne was ongeringd, wat een wilde herkomst aannemelijker maakt. Het niet geringd zijn, gecombineerd met het feit dat het om een eerstejaarsvogel ging, bovenop een sterke noordwaartse uitbreiding van Purperkoet in Frankrijk, onderbouwd met verspreide waarnemingen over heel het land en bijkomende waarnemingen in o.a. Groot-Brittannië en Zwitserland maakte dat het BRBC van oordeel was dat het aanvaarden van Purperkoet op de A-lijst te rechtvaardigen was. Derhalve werd de vogel van het Vinne aanvaard als het eerste geval van Purperkoet voor België in categorie A.

Erwin Collaerts (erwin@better3fruit.com)

Stijn Baeten (stijn.baeten@uantwerpen.be)

Philippe Smets (philippe.smets3@telenet.be)

Referenties

- Aleman Y 1996. La Talève sultane *Porphyrio porphyrio*, une nouvelle espèce nicheuse pour la France. *Ornithos* 3: 176-177.
- Bertolero A., Rivaes S., Mougeot S., Sánchez-Barbudo I.S., Andree K.B. & Ibáñez C. 2016. Sexing and ageing the Purple Swamphen *Porphyrio porphyrio* by plumage and biometry. *Ardeola International Journal of Ornithology* 63(2).
- Blankert J.J. & Steinhaus G.H. 1982. Recente meldingen. *Dutch Birding* 4(3): 108-112.
- De Smet G., Adriaens P., Vandegehuchte M. & de leden van het BRBC 2004. Zeldzame niet-zangvogels in België in 1998-2003. *Natuur.oriolus* 70(3): 101-119.
- Dubois P.J., Le Maréchal P., Olioso G. & Yésou P. 2008. Nouvel inventaire des oiseaux de France. Delachaux et Niestlé, Paris.
- García-Febrero O., Mendez X. & Escandell R. 2011. Noves aportacions al coneixement de les aus nidificants a Menorca (Illes Balears) 1997-2011. *A.O.B.* 26: 37-56.
- Gonin J. & Clément D. 2003. Statut de la Talève sultane *Porphyrio porphyrio* dans l'Aude et en France en 2002. *Ornithos* 10: 252-257.
- Grussu M. 1999. Status and breeding ecology of the Purple Swamp-hen in Italy. *British Birds* 92: 183-192.
- Harvey R. 2018. Western Swamphen in Suffolk and Lincolnshire: new to Britain. *British Birds* 111(9): 512-514.
- Herroelen P. 1984. Purperkoeten *Porphyrio porphyrio* in West-Europa zijn geen wilde vogels. *Ornis Flandriae* 3: 39-44.
- Huyskens G. 1982. Bij de waarneming van een Purperkoet *Porphyrio porphyrio*. *Wielewaal* 48: 125-133.
- Keller V., Herrando S., Vorišek P., Franch M., Kipson M., Milanese P. et al. 2020. European Breeding Bird Atlas 2: Distribution, Abundance and Change. European Bird Census Council & Lynx Edicions, Barcelona.
- Lawicki L. & van den Berg A.B. 2021. WP reports. *Dutch Birding* 43: 386-401.
- Lopez de Carrion M. & Menor A. 1996. La expansion del Calamon Comun *Porphyrio porphyrio* en Castilla-La Mancha (centro de España). *Butll. GCA* 13: 67-71.
- Maumary L. & Schneider F. 2021. 30e rapport de la Commission de l'Avifaune Suisse. Oiseaux rares et observations inhabituelles en Suisse en 2020. *Nos Oiseaux* 68 (4): 265-290.
- McInerney C.J. & Stoddart A. 2018. The 'Purple Swamphen' in Britain. *British Birds* 111 (9): 512-518.
- Mlikovsky J. 2011. Records of the Purple Swamphen *Porphyrio porphyrio* from the Czech Republic: a review. *Sylvia* 47: 123-129.
- Molina B. 2012. Calamon comun in SEO/BirdLife: Atlas de las aves en invierno en España 2007-2010. p. 206-207. Ministerio de Agricultura, Alimentacion y Medio Ambiente-SEO/BirdLife. Madrid.
- Pacheco C. & McGregor P.K. 2004. Conservation of the Purple Gallinule *Porphyrio porphyrio* in Portugal: causes of decline, recovery and expansion. *Biological conservation* 119: 115-120.
- Palomino D. & Molina B. (Eds.) 2009. Aves acuáticas reproductoras en España. Poblacion en 2007 y metodo de censo. SEO/BirdLife. Madrid.
- Quaintenne G., Attie C., Barbier L., Barret V., Bechet A., Benmergui M. et al. 2013. Les oiseaux nicheurs rares et menaces en France en 2012. *Ornithos* 20(6): 297-332.
- Quaintenne G., Bechet A., Benmergui M., Beslot E., Brossault P., Cadiou B. et al. 2016. Les oiseaux nicheurs rares et menaces en France en 2014. *Ornithos* 23(2): 65-101.
- Rodríguez R. & Hiraldo F. 1975. Regimen alimenticio del Calamon *Porphyrio porphyrio* en las marismas del Guadalquivir. *Doñana Acta Vertebrata* 2: 201-213.
- Sanchez-Lafuente A.M., Rey P., Valera F. & Muñoz-Cobo J. 1992. Past and current distribution of the Purple Swamphen *Porphyrio porphyrio* in the Iberian Peninsula. *Biological Conservation* 61: 23-30.
- Thibault M., Kayser Y., Tamisier A., Sadoul N., Cherain Y. et al. 1997. Compte rendu ornithologique camarguais pour les années 1990-1994. *Revue d'Ecologie, Terre et Vie* 52(3): 261-315. fhal-03529137.
- Tissier D. 2021. Quelques données remarquables de l'été 2021. *LEffraie LPO-Rhône* 55: 40-45.
- Viedma C. & Gimenez Ripoll M. (Eds.) 1999. Species Action Plan for the Purple Gallinule *Porphyrio porphyrio* in Europe. BirdLife International. doi: 10.13140/RG.2.2.20520.16640.
- Wille H. 1984a. De Purperkoet *Porphyrio porphyrio* ten onrechte als Europese dwaalgast miskend... *Wielewaal* 50: 41-47.
- Wille H. 1984b. De Purperkoet *Porphyrio porphyrio* ten onrechte als Europese dwaalgast miskend... aanvullende argumenten! *Wielewaal* 50: 220-226.
- Wille H. 1984c. Het Purperkoeten-vervolgverhaal: derde aflevering 1984! *Wielewaal* 50: 330-333.

Webreferenties

- Touzé H. & Jones J. 2016. Western Swamphen in Suffolk – A new British Bird? <https://www.birdguides.com/articles/western-swamphen-in-suffolk-a-new-british-bird/>
- Webref 1: <https://ebird.org/checklist/S93550937>
- Webref 2: <https://www.ornithomedia.com/brevues/une-population-de-taleves-sultanes-semble-etre-desormais-etablie-dans-la-dombes-ain/>
- Webref 3: <https://www.ornithomedia.com/magazine/reflexions-concernant-lobserva-tion-dune-taleve-sultane-sur-le-lac-de-la-thesauque-haute-garonne-en-avril-2021/>
- Webref 4: <https://xeno-canto.org/664882>
- Webref 5: https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/threatened/p/porphyrio_porphyrio_en.htm

Samenvatting - Summary - Résumé

Van 31/10 tot 23/11/2021 verbleef de eerste (Westelijke) Purperkoet voor België in Het Vinne in Zoutleeuw (VB). Deze bijdrage bespreekt de ontdekking, de herkenning, de leeftijdsbepaling en de huidige toename en verspreiding in Europa. Dit betekent het eerste aanvaardde geval (in categorie A) van een Purperkoet voor België.

First record of Purple Swamphen in Belgium

From 31/10 to 23/11/2021 the first (Western) Purple Swamphen for Belgium was observed at Het Vinne near Zoutleeuw (VB). This paper describes its discovery and discusses its identification, ageing and its current, increasing population in Europe. This represents the first accepted record (category A) of a Purple Swamphen for Belgium.

Première observation de Talève sultane en Belgique

Du 31/10 au 23/11/2021, la première Talève sultane (occidentale) pour la Belgique a séjourné au Vinne à Zoutleeuw (VB). Cette contribution traite de la découverte, de l'identification, de la détermination de l'âge et de l'augmentation et de la distribution actuelles en Europe. Il s'agit du premier cas accepté (en catégorie A) de Talève sultane pour la Belgique.